

חדשות" ו"אפרים חשב, שהיא משהו מיוחד..." אמא מופיעה בשתי תמונות קטנות בשתיהן היא שקועה בענייניה. ניתן למצוא אותה גם בתמונה שעל שפת הים, כשהיא שקועה בקריאה. הבן מאחוריה, עוזב לנפשו. התמונות האלה מספרות יותר על האם, מאשר המלים. עמוד כפול אחד יוצא דופן: הוא

מתאר ששה מיני עוגות, נראה כתפריט מצוייר, מעורר תיאבון, מגביר את המתח ומכין את המפנה המשמח. ספר יפה שמצטיין בהרמוניה בין התמליל לבין האיורים. כל מי שיפגוש את אבא של אפרים ואת אמו – ירגיש, כאילו הרחיב את חוג מכריו וישמור להם אמונים לתמיד.

אביגיל מהר המלכים*

מאת עדה קרן

אביגיל הגיעה עם קבוצת ילדים לקיבוץ. חבלי הקליטה, בלי הורים ובלי משפחה – קשים מאד. הכל זר: הסביבה, המנהגים, הילדות הרחקניות. אביגיל בורחת מן הקיבוץ ומגיעה לארץ הגלבוץ, היא עוברת במנהרות הזמן ופוגשת שם במכשפה היודעת הכל. היא יודעת עסקי מלוכה, יכולה לקשור קשרים עם בעלי-חיים, ומסוגלת להשתלט על דמויות טובות ורעות. במלכים, בעטלפים, בדמויות טובות ורעות. אביגיל רוצה לעזור להם ועל-ידי כך עוזרת לעצמה. בשובה מעולם החלומות ודמיונות אל המציאות – הכל נראה אחרת ומעודד.

בספר החדש של נורית זרחי משמשים מציאות ודמיון בערבוביה. מציאות קשה ואמיתית של יתמות וברידות, יחד עם דמויות אגדתיות ומוסר השכל משולבים בהן.

הסיפור כתוב ברגש ובעוצמה. עיצוב הספר מקורי מאד. כל פרק נפתח בתמונת נוף של הארץ. יחד עם זאת מתאים הסיפור לכל מקום ולכל אדם ואינו אופייני דווקא לארצנו, אם כי השמות והמקומות ישראלים כל כך. הספר, אביגיל מהר המלכים (כאחדים מספריה של נורית זרחי) ידבר אל לב הקוראים הצעירים הרגישים ביותר האמונים על הקריאה הטובה.

* אביגיל מהר המלכים כתבה: נורית זרחי, עיצוב: דורית שרפשטיין, מסדה 1989, 56 עמ'.